

Achter de schermen: Koen Gouweloos

-door Femke Lagaaij-

In deze rubriek komen mensen aan het woord die -meestal volledig vrijwillig en zonder op de voorgrond te treden- onmisbaar werk leveren voor onze zo geliefde hondensport. Koen Gouweloos is voorgedragen door Ingrid Schmidt. Haar motivatie hiervoor is als volgt: "Koen is bestuurslid van de Nederlandse Retriever Club, doet z'n best om velden te vinden voor de veldwedstrijden, jaagt zelf, loopt wedstrijden en is ook bestuurslid van de WBE Reeuwijk. Dus hij is zowel voor als achter de schermen heel actief. Een mooie introductie voor een gesprek, lijkt me."

Koen, wil je iets over jezelf vertellen?

"Ik ben 67 en ik jaag van jongs af aan mee met m'n vader. Wij woonden toen in Nieuwerkerk waar we een mooie polderjacht hadden. Op mijn 15e kocht mijn vader draadhaar Sep en gaf hij de hond aan mij om af te richten. Sep was een mooie, grote, atletische reu. Als ik riep "Ga dood" liet hij zich tot hilariteit van iedereen direct vallen.

Op mijn 19e begon ik als portier bij een discotheek en zat Sep altijd naast me, we hebben nooit problemen gehad, haha! Wat mijn werkende leven betreft: ik ben in 1988 directeur geworden van ons familiebedrijf, Gouweloos Elektrotechniek, waar we onder andere gespecialiseerd waren in beveiligingsinstallaties voor gevangenissen. In 2020 vierden we het 100-jarig bestaan en kregen we het predicaat Hofleverancier.

Kort daarna heb ik het bedrijf verkocht omdat ik geen opvolger had."

Terug naar de honden...

"Zoals ik vertelde, begonnen we met een draadhaar, je had destijds namelijk nog geen field trial Labradors. Mijn vader wilde graag een goede hond met een mooie afstamming. Sep kwam uit een lijn waar het apporteren goed in was gefokt. Je hebt tegenwoordig

“85% van de mensen die je nu op de wedstrijden ziet, jaagt helemaal niet”

staande honden die niet meer apporteren of het wild aan flarden bijten.

Toen ik op mezelf ging wonen, ik was een jaar of 25, zag ik iemand met een field trial. Dat wilde ik ook! Een palingvisser uit Urk had er één geïmporteerd uit Engeland. Met haar fokte hij een nest. Daaruit kregen wij Asta, een heel bijzonder hondje. Ik richtte haar af met het boekje van Tineke Antonisse als leidraad. Wanneer ik twee eenden schoot nam Asta ze allebei tegelijk mee, dat scheelde veel zwemmen, maar op een wedstrijd zou ik er meteen uit gelegen hebben.”

Wedstrijden en jacht

“Toen Asta 8 jaar werd kocht ik Anouk of Upperclaws van Ton Uphoff, speciaal voor de wedstrijden. Een klein hondje met een enorme drive. Met haar trainde ik bij de afdeling Gouda van de KNJV. De trainer riep tegen mij: met die hond kom jij nooit op de Nimrod. Dat gaf mij de motivatie om er dus wél te komen. We stonden er in 2001, hebben maar 1 apport gemist en haalden 217 punten.

We gingen ook naar de veldwedstrijden en presteerden daar goed. We belandden samen ook op de KAT finale, zoals de finale wedstrijd van de veldwedstrijden toen heette.

In die tijd mochten we nog fazanten uitzetten en dan kwam je op de grote jachten en waren aan het eind van de dag de tableaux enorm. Samen met Ton Uphof ging ik ook naar de WT's in België. De gebroeders Bollen waren daar toen ook al. Voor ons waren die wedstrijden een openbaring, zo iets kenden wij nog niet in Nederland. Vlak daarna kwamen hier in Nederland de MAP's op. Een mooie aanvulling.”

Maar ondertussen had je het druk met je bedrijf?

“Ja dat klopt, we hadden ondertussen 40 man personeel en ik kwam niet meer toe aan de wedstrijden. Die jaren heb ik alleen maar gejaagd. Ik had ook geen tijd voor een pup en kocht een hond bij Mike Mulch, een reu waar hij geen klik mee had. Wij klikten wel. Dat was Dane v/d Springcottage, gefokt door Elly Bos. Bij mij kreeg hij tijdens de jacht een vorm van vrijheid die hem heel erg goed deed. Wij pasten gewoon bij elkaar. Dus op enig moment verschenen we toch weer aan de start. Dane werd veldwerkkampioen met jaartal (2015) en haalde een A met 95 punten.”

En kwam er toch weer een volgende hond?

“Ja, een tijd later heb ik een pup gekocht bij Roy Ehbel: Blue, de broer van Knoxx van Mart vd Wiel. Een overactieve hond, fenomenaal qua jacht, voor de wedstrijden gewoon te heet. Door z'n onstuimigheid liep hij veel blessures op. Kwam hij ergens een hek tegen waar hij niet overheen kon, dan ging hij er gewoon dwars doorheen. Met vijf jaar werd hij kreupel en moest hij jammer genoeg met pensioen. Maar ik had wel een hond nodig voor de jacht. Omdat ik op dat moment bezig was om m'n zaak te verkopen, had ik geen tijd om een pup op te leiden. Tom van der Linden deed Toffee weg, een top hond. Niet helemaal stil en dus voor de wedstrijden niet geschikt maar verder een hele goede hond om mee te jagen. Hij is nu vijf jaar en ik geniet er van om met hem op pad te gaan. Voor mij komt het jagen echt op de eerste plaats en is het voorjager daaraan ondergeschikt.”

En dan nu de vraag wat je precies doet in de jachthondenwereld?

“Ik ben altijd wel bestuurlijk actief geweest in de hondenwereld en bij de Jagersvereniging, ben ook bestuurlijk betrokken bij verschillende WildBeheer-Eenheden (WBE).

Een jaar of twee geleden ben ik in het bestuur van de NRC gekomen. Een van

2e plaats met kwalificatie Uitmuntend bij een mooie novice veldwedstrijd met Herringsbone's Mr Tommy Brock (Toffee). Rinus Heijmans (1e) en Richard van Richard van Kaam (3e). Verder op de foto de keurmeesters v.l.n.r. Henk Slijkhuis, Rob Schmidt en Mart v/d Wiel

de dingen die ik daar op me nam was dat ik in mijn netwerk actief op zoek ben gegaan naar velden voor wedstrijden. Dat lukte gelukkig. We hebben al veel prachtige wedstrijden kunnen organiseren, onder andere in de Hoekse Waard.

Op de wedstrijd zelf is mijn rol dan om een en ander in goede banen te leiden, zodat het zowel voor de jagers als voor de voorjagers een mooie dag wordt. In het begin maakten we nog mee dat er voorjagers aan kwamen zetten met een oranje pet of witte handschoentjes. De jagers vielen van hun kruk. Ik moest dat echt in goede banen zien te leiden."

Wat weten wij niet?

"Sommige voorjagers hebben geen idee van hoe het er op een jacht aan toegaat. Dan gaan ze op een veldwedstrijd bijvoorbeeld tekeer tegen een jager die een stuk wild niet goed aangewezen zou hebben. Ze komen uit een wereld waar die ene dummy altijd precies op dezelfde plek wordt weggelegd en er dus exact kan worden aangegeven waar ze hun hond naar toe moeten sturen.

Wat de veldwedstrijden betreft: het is best ingewikkeld. Je komt opeens met 20 man het veld in, ganzen zien je al van verre staan. Ook de publieke

opinie telt mee. Als jachthouder wil je rust in je veld, je wil niet dat mensen aanstoot nemen aan wat je daar doet. Daar moet je dan ook voorzichtig mee zijn. Kortom: het wordt steeds moeilijker om veldwedstrijden te organiseren."

Welke ontwikkelingen zie je nog meer?

"Op de KNJV proeven wordt naar mijn smaak nog te veel met wild gewerkt. Het is goed dat daar nu binnenkort minder wild wordt ingezet. Het is ook niet nodig want 85% van de mensen die je nu op de wedstrijden ziet, jaagt helemaal niet. Bovendien hebben meer jagers een hond, waardoor het minder nodig is om mensen met honden uit te nodigen. Voor niet-jagende mensen wordt het er niet makkelijker op om hun hond ervaring op te laten doen in het veld.

Om die reden heb ik in de tijd dat ik jachthonden commissaris was van Zuid

Holland, voorgesteld de KNJV proeven voortaan met dummies te doen en dan eenmalig een diploma met wild. Zodat je kunt laten zien dat je hond ook wild aanneemt."

Welke tips wil jij voorjagers geven?

Tip 1: "Kies een hondenras uit voor het doel dat je voor ogen hebt. Een jager die een staande hond uitsluitend gebruikt als apporteur heeft volgens mij een verkeerde keus gemaakt. Ik koop een hond, ik koop een geweer met in mijn achterhoofd het doel waarvoor ik ze wil gebruiken. In het veld zie ik nog steeds honden met een teletact om. Met een staande hond heb je inderdaad een stevige dobber. Maar je loopt een groot risico...."

Tip 2: "Zorg dat je hond luistert, maar zodanig dat hij toch nog eigen initiatief heeft. De basistraining is het belang-

rijkste. Een hond die niet luistert is geen goede jachthond, bovendien is hij een gevaar voor zichzelf en anderen. Bedenk wat voor vreselijke ongelukken kunnen gebeuren in ons drukke land waar overal wegen zijn."

Wie draag jij voor de volgende 'Achter de Schermen' voor?

"Henk Slijkhuis"